

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg sætter meget stor pris på hr. Søvndal, men jeg må med beklæmning og bedrøvelse sige til ham, at danmarkshistorien altså ikke startede den dag, hr. Villy Søvndal blev valgt til Folketinget.

Den 18. september 1992 stemte Folketinget om et beslutningsforslag, der hed nr. B 95, der foreslog udsendelse af en styrke til Eksjugoslavien, og SF og Fremskridtspartiet stemte imod forslaget. Derfor kan SF godt komme med alt det gode, det har gjort senere, men SF stemte imod forslaget, og min påstand er stadig væk, at de to partiers argumenter dengang var nøjagtig de samme som i dag: det var de forkerte midler, det var det ene, det var det andet, og det var det syvende, mens kendsgerningen jo var, at vejen var rigtig, og at man måske endda ikke gjorde nok fra starten; man skulle måske have sat endnu mere ind.

Men jeg vil bare sige til hr. Søvndal: Lad være med at komme rendende med, hvad SF har gjort senere, for da man startede med at diskutere Bosnienkonflikten, lød det fuldstændig som i dag. Så kan man godt sige, at man ikke skal blande episoder sammen, og man skal ikke gøre det ene og det andet, men man har vel også lov til at lære lidt af sine erfaringer, og det viste sig altså, at den internationale indsats i Bosnien måske skulle have været gjort hurtigere og hårdere, end det faktisk skete.

Det var ikke mig, der i min korte bemærkning tidligere i dag tog fejl; der skete altså noget i 1992, og da var SF på den forkerte side.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Da forretningsordenen desværre har forhindret sandsynligvis både SF og Fremskridtspartiet i at kommentere hr. Peter Duetofts angreb på os, idet man kun må stille spørgsmål til den ordfører, der lige har haft ordet, vil jeg vende mit spørgsmål til hr. Villy Søvndal og spørge, om det ikke er korrekt, at da både SF og Fremskridtspartiet – i hvert fald ved jeg, hvad Fremskridtspartiet mente – sagde nej til den første udsending af danske soldater til Bosnien, var det, fordi det var til en fredsskabende mission. Fremskridtspartiet vil gerne støtte en fredsbevarende mission, men der var ingen fred at bevare, dengang vi sagde nej til at sende danskere ned til Bosnien midt i en borgerkrig. Det er ikke den samme situation, vi står over for i Albanien, for,

som jeg allerede før har sagt i dag, er der ikke krig, men rod.

Når hr. Villy Søvndal stiller spørgsmål til udenrigsministeren om rundbordssamtaler her i København eventuelt med de politiske partier fra Albanien, er jeg nødt til at spørge hr. Villy Søvndal, om han ikke selv kan se, at det måske var en god idé i betragtning af, at Albanien står over for et valg, at man holdt en konference i Albanien eller meget tæt på. Jeg tror, det vil være totalt umuligt at få albanske politikere ud af landet på nuværende tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg har stor respekt for hr. Villy Søvndals forsøg på at analysere situationen og rejse de betæneligheder, der kan være ved at sende danske soldater ud i en mission som den forestående, og overveje, om missionen er skruet sammen på den rette måde. Jeg tror også, vi alle sammen bliver nødt til at erkende, at man altid kan rejse så mange spørgsmål, at det hele bliver diffust og uigennemskueligt, og at det faktisk ikke er nogen kunst. Derfor ender man meget hurtigt i det spørgsmål, hvor man skal placere ansvaret for at skabe stabilitet og sikkerhed i vores nær-områder, og her tænker jeg i europæisk sammenhæng.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Søvndal, om det ikke er betænkeligt for SF, at man her sætter sig uden for beslutninger, som er truffet af såvel OSCE som FN. Findes der bedre steder at placere ansvaret for vores fælles sikkerhed i Europa?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal svare hr. Duetoft, at jeg er opmærksom på, at danmarkshistorien startede et stykke tid inden august 1994. Jeg synes så, hr. Duetoft kom lidt snigende rundt om at bekræfte, at SF stemte for den internationale brigade og IFOR-styrkerne; men erkendt blev det dog.

Så skal jeg svare fru Annette Just, at selvfølgelig kan man forlade Albanien i øjeblikket. Situationen er jo ikke sådan dernede, at politikere ikke kan forlade Albanien. Det er ikke det, der er problemet. Jeg synes, det ville være et smukt bidrag, at Danmark som formandsland tog det initiativ, og også en understregning af, at det er den politiske løsning, der er den afgørende.

Jeg synes, hr. Estrup holdt en fordragelig tale, og jeg skal kvittere fordrageligt. Vores store